

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/511/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112201354
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2112201354.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, zast. splnomocnenkyňou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanej: A. C., rod. N., nar. XX.X.XXXX, R., H. XXXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, Prešov, Važecká 16, zast.: JUDr. Ambróz Motyka, advokát, Stropkov, Nám. SNP 7, o 70,21 eur a príslušenstvo, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 20. septembra 2012 č. k. 10C/66/2012-109 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania žalobkyne a vedľajšieho účastníka na strane žalovanej **p o t v r d z u j e** .

Žalobkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v sume 19,12 eur a to splnomocnenkyňi vedľajšieho účastníka do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napádaným rozsudkom súd prvého stupňa I. zamietol žalobu, II. žalovanej nepriznal náhradu trov konania a III. žalobkyňi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej (tu ďalej len „vedľajší účastník“) náhradu trov konania v sume 58,15 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Právne svoje rozhodnutie v časti trov konania zdôvodnil ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a vyhláškou č. 655/2004 Z. z. (v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej tiež len advokátska tarifa“), vecne potom tým, že žalovanej aj vedľajšiemu účastníkovi ako úspešným účastníkom konania vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobkyňi, žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila. Vedľajšiemu účastníkovi súd priznal na trovách právneho zastúpenia - v zmysle špecifikácie vyhotovenej splnomocnenkyňou vedľajšieho účastníka podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. náhradu vo výške tarifnej odmeny za 2 úkony právnej služby (1/ prevzatie veci a príprava zastúpenia, 2/ podanie o vstupe do konania) - po 16,60 eur, paušálne výdavky 2 x 7,63 eur (pri úkonoch právnej služby vykonaných v roku 2012) a DPH.

Proti tomuto uzneseniu len v časti uloženia jej povinnosti na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka podala včas odvolanie žalobkyňa a navrhla ho zmeniť nepriznaním vedľajšiemu účastníkovi ním požadovanej (a napádaným uznesením prisúdenej) náhrady trov konania. Namietala, že právnym zastúpením vedľajšieho účastníka dochádza k nadbytočnému nárastu trov konania a nehospodárnosti konania, nakoľko vedľajší účastník ako združenie na ochranu spotrebiteľa musí z podstaty svojej existencie byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, spôsobom obdobným tomu v prejednávanej veci vstupuje do množstva konaní (často bez vedomia ním podporovaného spotrebiteľa a s opakovaním len viacerých procesných podaní bez ich významu pre beh konania) a trovy právneho zastúpenia tak nie sú účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je aj dôvodom hodným osobitného zreteľa pre postup podľa § 150 O. s. p.. S poukazom na viaceré rozhodnutia Krajských súdov v Banskej Bystrici, Bratislave a Prešove a na jeden z

nálezov Ústavného súdu SR mala za to, že súd prvého stupňa pochybil, keď sa aj s týmito okolnosťami nevyporiadal.

Žalovaná odvolací návrh nepodala.

Vedľajší účastník na strane žalovanej navrhol uznesenie v napadnutej časti potvrdiť majú najmä za to, že tu neexistuje žiaden dôvod pre aplikáciu § 150 ods. 1 O. s. p. Už samotný vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane spotrebiteľa je podľa jeho skúseností dostatočne účinným prostriedkom, zabraňujúcim dodávateľom v porušovaní spotrebiteľských práv spochybnením opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zahŕňajúceho okrem iného aj tzv. „princíp rovnosti zbraní“. I on poukázal na judikatúru tuzemských súdov i Súdneho dvora Európskej únie, ktoré mu naopak vo vzťahu k žalobcom, ak zavinili zastavenie konania, alebo boli v sporoch neúspešní, náhradu trov konania priznávajú.

Odvolací súd prejednal podľa § 212 ods. 1 O. s. p. vec v medziach odvolania, teda len vo výslovne napadnutej časti trov konania žalobkyne a vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez pojednávania, pretože tu nešlo o vec samu a ani o žiaden zákonom predpokladaný prípad potreby prejednávania aj takejto veci na pojednávaní odvolacieho súdu a dospel k záveru, že rozsudok v napadnutej časti treba považovať za vecne správny.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú 1/ plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej a 2/ účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva, ktorú stotožňujeme s nevyhnutnosťou alebo s právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva na právnu pomoc (čl. 47 ods. 2 Ústavy). Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony nariadené súdom, potrebné na zaujatie procesného stanoviska k žalobe, k meritórnemu vyjadreniu účastníka konania, k vykonanému dôkazu, na použitie opravných prostriedkov, na zaplatenie súdnych poplatkov, na hotové výdavky a napokon aj trovy právneho zástupcu (advokáta).

Vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu v prejednávanej veci Združenie na ochranu občana spotrebiteľa má oprávnenie vystupovať v konaní ako vedľajší účastník na strane žalovanej (spotrebiteľa), a to na základe špeciálnej zákonnej úpravy v ust. § 93 ods. 2 O. s. p.. Keďže má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník (ako tzv. hlavný, tu por. tiež ust. § 93 ods. 4 vety prvej O. s. p.), možno z toho vyvodiť len jeden záver a to, že aj vedľajší účastník má právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (tu napokon por. čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čiže ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), realizované v rámci občianskeho súdneho konania (tzv. civilného procesu) možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom (advokátom) a samozrejme musí mať i právo na náhradu trov konania - do rámca ktorých bez akýchkoľvek pochybností patrí tiež náhrada trov právneho zastúpenia. O. s. p. v žiadnom zo svojich ustanovení nepodmieňuje možnosť zastúpenia advokátom absenciou odborných znalostí účastníka a teda ani nevyklučuje, aby sa i účastník odborne spôsobilý hájiť svoje či niečie iné záujmy v konaní pred súdom nemohol dať zastúpiť advokátom (a aby mu len z tohto dôvodu nemala byť priznaná náhrada trov v súvislosti s takýmto zastupovaním vzniknutých - nech aj na prípadné zastupovanie advokáta iným advokátom by z pohľadu účelnosti takto vynakladaných trov bolo namieste nazerať inak ako na problém nadnesený v prejednávanej veci). Vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania, vrátane náhrady trov právneho zastúpenia, samozrejme len v tom prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého vedľajší účastník v konaní vystupoval, a len v tom prípade, ak trovy právneho zastúpenia sa poskytujú za úkony, ktoré boli v konaní vykonané účelne.

V prejednávanej veci na základe už uvedeného vyššie právo na náhradu trov konania vzniklo evidentne vedľajšiemu účastníkovi a žalovanej, ktorú v konaní vedľajší účastník podporoval, nakoľko zamietnutím žaloby mala vo veci plný úspech žalovaná.

Za situácie, keď žalovaná na rozdiel od vedľajšieho účastníka náhradu trov konania nepožadovala a ani sa zo spisu žiadne jej trovy nepodávajú, nemožno súhlasiť s argumentom žalobkyne, ktorá spochybňovala nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Nie je možné akceptovať názor odvolateľky, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej nemala byť priznaná náhrada trov konania s poukazom na ustanovenie § 150 O. s. p. (pravdepodobne jeho odseku 1), keď žalobkyňa neuviedla žiadne konkrétne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by boli relevantným dôvodom na to, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhrada trov konania nebola výnimočne priznaná a takéto dôvody nezistil ani odvolací súd. Naopak, odvolací súd dáva do pozornosti popieranie práva vedľajšieho účastníka na právnu pomoc advokáta súbežne s uplatnením samotnou odvolateľkou (žalobkyňou) práva na náhradu trov na právnom zastúpení advokátom v odvolacom konaní, ktoré bolo praktickým potvrdením dôvodnosti námietky z vyjadrenia vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní a to, že na jednej strane tzv. advokátske trovy sú neúčelnými a na strane druhej rovnaké trovy, účelnými.

Vzhľadom k oprávnenosti priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi uložením povinnosti zaplataenia ich náhrady žalobkyne, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania žalobkyne a vedľajšieho účastníka na strane žalovanej ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil, stotožňujúc sa pritom aj s dôvodmi napádaného rozhodnutia.

V odvolacom konaní zaznamenal úspech vedľajší účastník na strane žalovanej, ktorý podal aj návrh na prisúdenie mu náhrady trov odvolacieho konania (§ 211 ods. 2 a § 151 ods. 1 O. s. p.). Odvolací súd mu preto v súlade s ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. a § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 advokátskej tarify priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 19,12 eur, pozostávajúcich z odmeny za jeden polovičný úkon (písomné vyjadrenie k odvolaniu čo do trov konania) v sume 8,30 eur, paušálnej náhrady k nemu v sume 7,63 eur a sumy zodpovedajúcej 20 % dani z pridanej hodnoty z oboch takýchto súm, teda 3,19 eur; pričom povinnosť na zaplataenie takejto náhrady uložil v odvolacom konaní plne neúspešnej žalobkyne v súlade s ust. § 149 ods. 1 O. s. p. a to splnomocnenkyne vedľajšieho účastníka v zákonnej lehote 3 dní (§ 160 ods. 1 O. s. p. a nezistenie dôvodu pre výnimku z pravidla).

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním. Ak povinnosti uložené uznesením súdu prvého stupňa v spojení s týmto uznesením nebudú splnené dobrovoľne, možno sa ich splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.